

עפ"ת 29516/02/23 - פז ניסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 29516-02-23 ניסן נ' מדינת ישראל
עפ"ת 17887-03-23 ניסן נ' מדינת ישראל
עפ"ת 18070-03-23 ניסן נ' מדינת ישראל
עפ"ת 4366-03-23 ניסן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90522026724

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר פז ניסן
ע"י ב"כ עוה"ד דוד גולן

נגד מדינת ישראל
משיבה ע"י ב"כ עוה"ד בת אל גססה

פסק דין

בפני ארבעה ערעורים שהדין בהם אוחד, על החלטות בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה, לפיהן נדחו בקשותיו של המערער מיום 17.11.22 להארכת מועד להישפט בגין דוחות המתייחסים לעבירות מהירות שבוצעו ברכבו של המערער בראשל"צ, במועדים שונים במחצית השנייה של שנת 2021 (המש 8016-11-22; המש 8069-11-22 - החלטה שניתנה על ידי כב' השופטת שלזינגר- שמאי ביום 29.12.22, ביחס לדוחות מס' 90522400788 ו- 90522026724; המש 8034-11-22 - החלטה שניתנה על ידי כב' השופטת שפר ביום 13.12.22 ביחס לדוח מס' 90522259846; המש 8025-11-22 החלטה שניתנה על ידי כב' השופטת וקסמן ביום 18.12.22 ביחס לדוח מס' 90521638354).

המערער טען כי לא קיבל את הדוחות הנדונים; עם זאת, לא חלק על כך כי כל הקנסות בגין הדוחות שולמו במועד, בסוף שנת 2021 ובתחילת שנת 2022; מדובר בקנסות המסתכמים ב- 4500 ₪, ושניים מהקנסות שולמו ביום 25.1.22. ביחס לנסיבות תשלום הדוחות טען ב"כ המערער בבקשותיו לבית משפט קמא, במילים אלה או בנוסח דומה: "מסתבר כי אם הקנס שולם- שולם שלא בדיעת המבקש".

עוד טען ב"כ המערער כי אחרים נהגו ברכב במועדי ביצוע העבירות, והוצגו בעניין זה תצהירים קצרצרים, קריאים בקושי, שנערכו ביום 17.11.22, שניתנו על ידי שלושה: יוחננוב יורי; רסולוב ג'הלולדין ו- יוחננוב אפרים, הטוענים כי הרכב היה ברשותם במועד זה או אחר, שבו בוצעו העבירות.

בקשות המערער נדחו בבית משפט קמא; צוין כי המערער עצמו לא טרח בהגשת תצהיר, ומשכך לא הובהרו הטענות העובדתיות ביחס לתשלום הקנסות או לנסיבות השימוש ברכב. צוין בנוסף, כי תשלום הקנסות מהווה הודאה, הרשעה ונשיאה בעונש מכוחה של הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"ח) תשמ"ב-1982 (להלן - חסד"פ),

והמערער לא נתן כל הסבר לפשר השיהוי בהגשת בקשותיו, 9 חדשים ומעלה, לאחר תשלום הקנסות. בנוסף צוין כי התצהירים אינם מגוללים דבר באשר לנסיבות השימוש ברכב על ידי האחרים, ואין די בהם כדי להוות חשש לעיוות דין.

ב"כ המערער חזר וטען בערעוריו כי יש להסב את הדוחות נוכח התצהירים שהוגשו בדבר שימוש ברכב על ידי אחרים. במהלך הדיון בפניי, נטען לראשונה על ידי ב"כ המערער כי הקנסות שולמו במסגרת הסדרת חובות בהליך גירושין, והוצגה פנייה בעניין זה מטעם משרד עורכי דין מיום 24.8.22 לפיה **"קנסות התעבורה שולמו מכספי חשבון נאמנות לבקשת מרשי או באישורם"** ביום 25.1.22. עוד אוסיף כי במהלך הדיון בפני הציג ב"כ המערער, לראשונה, פניות של המערער למשטרת ישראל מחודש אוגוסט לקבלת צילומי הרכב בדוחות השונים, שנענו על ידי המשטרה בימים 29.8.22 ו- 4.9.22.

דין הערעורים להידחות.

לא ראיתי כל מקום להתערב בהנמקות המותבים בבית משפט קמא לדחיית הבקשות; תשלום הקנסות מעיד כשלעצמו, על כך שהמערער היה מודע לקיומם של הדוחות, באופן שאינו מתיישב עם הטענה כי אלה שולמו ללא ידיעתו, ואף מפניית עורכי הדין עולה, כי הקנסות שולמו לבקשת המערער או באישורו. עוד אציין כי רק שניים מהקנסות הנדונים שולמו ביום 25.1.22. תשלום הקנסות במועדם, מהווה משוכה גבוהה בבקשה להארכת מועד, נוכח הוראת סעיף 229(ח) לחסד"פ, ומדובר בקנסות המסתכמים באלפי ₪.

כידוע, שיהוי בהגשת בקשה להארכת מועד להישפט, ללא מתן הסבר ממשי, רובץ לפתחו של המבקש נוכח הוראות סעיף 230 ו- 229(ה) לחסד"פ לפיהן על הבקשה להיות מוגשת מיד לאחר שהוסרה המניעה להגשתה. לא נמסר כל הסבר מדוע נמנע המערער מהגשת תצהירים כנדרש, נוכח הטענות העובדתיות שעלו על ידי בא כוחו, וממילא לא נמסר הסבר על ידו להגשת הבקשות לבית משפט קמא רק בחודש נובמבר 22, כאשר הקנסות שולמו עוד בחודש ינואר, ואף קודם לכן, מכתב עורכי הדין הוכן עוד בחודש אוגוסט 22, ותשובות המשטרה הנוגעות לצילומי הרכב נמסרו אף הן סמוך לכך.

הטענה כי אחרים נהגו ברכב אף היא אינה יכולה לסייע. המערער לא הבהיר את נסיבות השימוש ברכב על ידי האחרים, ותצהירי האחרים הם לקוניים ביותר, ואין בהם כדי להבהיר, ולו במקצת, את השימוש ברכב על ידי אנשים שונים תוך תקופת זמן קצרה יחסית, כשנה קודם לעריכת התצהירים, וממילא אין בתצהירים אלה כל התייחסות קונקרטית לביצוע העבירות. בנסיבות אלה לא עולה גם חשש לעיוות דין.

נוכח האמור, נדחים הערעורים.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

